1879. XI. évfolyam. 174. szám. Szombat, szeptember 6.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: ifő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok útján.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

KÖNYVTÁRA

Debreczen, szept. 6.

(P.) Mind valószinübbé válik, hogy csapataink 8-ka táján fognak bevonulni Novi-Bazárba. Már az is meg van határozva, hogy a hadsereg főoszlopa Csajniczánál fogja átlépni a határt. Mint a bizottság jelentéséből látszik, Taslidsában a lakosság teljesen tartózkodó volt s a népen nagyon meglátszik az előbb itt székelt mufti lázításának hatása.

A szultán táviratilag utasitotta a prizztinai főkormányzót Nazif pasát s a prizendi kormányzót Munib pasát, hogy használják föl minden befolyásukat arra nézve, hogy az albánok lemondjanak a bevonuló osztrák-magyar csapatok ellen irányuló minden ellenállási kisérletről. Ez ugyan meddő erőlködés, mert az albánok soha sem tudnak megbarátkozni azon gondolattal, miszerint idegen „elnyomóknak“ engedelmeskedjenek, sőt a porta szavára is épen azért hallgatnak leginkább, mert gyanus szemmel nézik a porta és Ausztria közötti barátságos közeledést.

Olaszországban igen komoly jelenség merült fel közelebb. Ugyanis a nagy hadgyakorlatra összevont s Nápoly és Copránó között táborozó hadseregben lázadás ütött ki, mely valóságos csatává fejlődött. Egy monarchicus és egy republicánus érzelmü század egymásra lőtt és sok halottat és sebesültet ejtett. Az olasz kormány ugyan titkolja a dolgot, s azt mondja, miszerint azért kellett a hadsereget szétoszlatni, mert a hagymáz nagyon dühöngött benne. De magán hirek megerősitik, hogy ha fordultak is elő hagymázos betegségek, ez épen nem ugy, épen azon a vidéken, s azt a kormány előre is tudta, — de nem tudta azt, hogy a hadseregben a fegyelem annyira lazult, miszerint annak parancsolni sem lehet könnyen,

Ez összeütközés oka a széthelyezésnek és semmi más. Részletek még hiányoznak s talán nem is fognak egyhamar nyilvánosságra jutni.

Orosz lapok nagy lármát ütöttek, utóbbi időben egy franczia-orosz szövetség létesültét hirdetvén, sőt egy orosz lap megjegyzi, hogy Oroszország közeledését Franczia országhoz, nagy örömmel veszi az orosz nép, persze nehéz az 1870-iki dolgot jóvá tenni, de Oroszország még eléq erős, hogy megbirkozzék az egyesült Németországgal is.

Gorcsakoff ur is ugy tesz, mint a sanda-mészáros. Nem oda üt a hova néz. Franczia-orosz barátságot hirdet, hogy a német-orosz szövetséget szorosabbra fűzhesse. Tollharczot inditott Németország ellen, hogy annak folytán elmondhassa fenyegetéseit s hogy végtére kényszeritthesse azt az ő barátságát keresni, hogy aztán ketten együtt ráterithessék a vizeslepedőt a tétlenül bámuló Ausztriára.

Hogy e manöver nem számitott egyébre, mint Vilmos császárt kissé megijeszteni, mutatja az, hogy végre a két uralkodó elhatározta, miszerint Alexandrovóban személyesen találkozik, hogy igy a fennforgó differenciákat kiegyenliteni lehessen. — Az összes lapok megegyeznek abban, hogy e látogatásnak igen nevezetes politikai jelentősége van. s hogy a benső barátság, mely e két uralkodót egymáshoz füzi, e találkozás által szorosabbra füződik.

E találkára az első lépést Vilmos császár tette meg Manteuffel tábornok utján, s igy valószinü, hogy az Orosz tollharcznak volt reá hatása, s Gorcsakoff nyeri meg a játszmát.

Tény egyébaránt, — hogy az orosz közvélemény ugy tekinti Németországot, mint a mely egyedül akadályozta meg az orosz győzelmek kizsákmányolását, létrehozván a berlini szerződést, melyben azt is keresztülvitte, hogy Ausztriának holmi megszállásokhoz jog adatott.

No hát mindezen surlódásokat kiegyenliti azon barátságos puszi, mely Alexandrovóban elcsattanni fog, melynek utóize, hogy kinek lesz keserü, arra nézve nézetüket fentebb elmondottuk.

Politikai hirek.

— **A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“-nek** f. évi augusztus hó 31-én választott igazgatóságának szeptember 4-én tartott értekezletéből következő értesitést vettük. Azon kételyekkel szemben, melyek némely részről a választások korrektségére nézve felmerültek, az ügynek mindenek felett álló érdekénél fogva az igazgatóság indittatva látja magát testületileg lemondani, és ennek folytán megejtendő uj választások által minden aggálynak elejét venni.

— **Bécsből** jelentik: Nikita fejedelem Andrássyt meglatogatva, kifejezte abbeli készségét, hogy Ausztria-Magyarországnak átvonuló-utat engedjen Montenegrón át Novi-Bazár felé.

— **A külügyminiszteri válság** még mindig a régi stádiumban van. Haymerle kineveztetésének akadályai, ugy látszik, már teljesen elháritvák és igy formaszerü kineveztetése a már korábban jelzett határidő leteltével mindenesetre bekövetkezik. A jövő külügyminisztere jelenleg Rippoldsóban időz családjánál s a jövő héten Bécsbe jön, hogy jelen legyen Bismarck hg látogatása idején.

— **A novibazári kémszemle-bizottság** eljárásának sikeréről a legellentétesebb hirek érkeznek. Mig félhivatalos helyről azt irják, hogy a bizottság a legkedvezőbb fogadtatásra talált, magántudósitók azt hiresztelik, hogy a bizottság a legnagyobb tartózkodással találkozott; a községi előljárók ugy viselik magukat, mintha a legközelebb valósitandó megszállást nem hinnék és az iránt semmi rokonszenvet sem tanusitanak Ennek folytán előkészületek történnek azon esetre is, ha csapataink fegyveres ellenállásra találnak, melylyel szemben a würtenbergi herczeg személyesen venné át a hadparancsnokságot. A régebben kiadott rendelkezések szerint a megszálló csapatok e hó 7-én összegyülnek a határ mentén s 8-án reggel átlépik a határt. De nem bizonyos, hogy az ujabb hirek következtében az okkupáczió nem fog-e elhalasztatni?

— **Mit akarnak?** Egy belgrádi távirat szept. 4-ről jelenti: Orsován keresztül tegnap a czár egy rendkivüli követe érkezett tide, a czár sajátkezü levelével Milán fejedelemhez. A követ két órahosszat értekezett Risztiscsel s a hadügyminiszterrel, azután ma reggel távirati uton rendelt gyorspostával elutazott Nis felé.

Kossuth Lajos levele.

A „Békésmegyei Közlöny“ hozza e levelet, melyet nagy hazánkfia a szegedi evangelikus egyház elöljáróihoz intézett.

Collegno (Al-Baraccone,) aug. 15.

Tisztelt uraim!

Sietek mult julius 28-ról keltezett, de kezemhez csak tegnapelőtt jutott levelökre válaszolni.

Az ügy érdeke tartózkodás nélküli őszinteséget parancsol s azért nem lehet kifejezést nem adnom a feletti sajnálkozásomnak, hogy az ügy, melynek támogatására önök felszólitanak, ennyire elkésett. A szegedi szerencsétlenség példátlan mérvben fölköltötte a közrészvétel világszerte. — Ha önök az eleven érdeklődés perczeit fölhasználják, nincs kétség benne, hogy segélykiáltásuk nem hangozott volna el jelentékeny eredmény nélkül. — Tartok tőle, hogy most már késő. — A ki a szegedi szerencsétlenség alkalmából meg akarta hozni a felebaráti szeretet adóját, az már meghozta: a hur nem rezeghet hosszu ideig; a dolog — azt lehet mondani — már leszált a napirendről s lélektanilag bizonyos, hogy azt bármi speciális érdek alapján is ujra napirendre hozni nagyon nehéz, ne mondjam lehetetlen. „Minden dolognak rendelt ideje vagyon és ideje az ég alatt minden akaratnak“ — mondja a Prédikátor — és bizony jól mondja.

A felől minden esetre meg vagyok győződve, hogy ha önök akar az én ajánlásomról kisérve, akár a nélkül, csak ugy általában Anglia protestáns nemzetéhez“ — fordulnak essdő szavukkal, szavuk el fog hangzani, mint a pusztában kiáltó szava.

A mi miudenkihez szól, az senkihez sem szól. —

Emlékeztetem önöket, hogy a még a példátlan szerencsétlenség első benyomása alatt is, egyesek buzgólkodására volt szükség, miszerint a közrészvét concrét alakot vegyen fel — Most már — ily későn arra nem lehet számitani, hogy egy általános felszólitás elég lesz azt kiszközölni, hogy egyes emberek az önök ügyét Angliában oly buzgóan felkarolják, mint a londoni Lord Mayor, a „Figaro“ Párisban stb. — a szegedi ügyet felkarolták.

Önök most már — nézetem szerint — sikert csak ugy remélhetnek, ha in specie vallásos érdekek előmozditásával foglalatoskodó protestáns testületekhez folyamodnak.

Sok ilyen testület van Angliában, Skócziában, köztük olyanok is, a melyek nagypénzerővel rendelkeznek. A feladat az: megtudni, melyek azon testületek, melyektől remélhetni? hol van, s kikből áll igazgatóságuk? mily utonmódon lehet hozzájuk férni? ki az, a kinek pártfogását előzetesen biztositani szükséges, miszerint az ügy kellőleg bevezettethessék? Szóval először meg kell találni a „könyörület ajtaját“ s csak aztán „zörgetni“ rajta.

Önök felszólitanak engem, hogy legyek a megzörgetésben segitségükre. Mondanom sem kell, hogy a mit s a mennyit tehetek szivesen megteszem, de kötelességem önöket őszintén figyelmeztetni, hogy életmódom és viszonyaim oly sajátságosok, miszerint az én segitségem bizony nem sokat ér.

Több mint 18 éve, hogy Angliát elhagytam. Nagy idő ez! S azóta én semmi összeköttetésben sem vagyok Angliával. — Azóta egy uj nemzedék lépett annak helyébe, melylyel én ott egykor viszonyban állottam. — Ez uj nemzedéket én nem ismerem s az nem ismer engemet, legfőlebb csak nevemet ismeri, mint egy hagyományos mythost, melyről neki esténkint a szülők regéltek a kandalló tüze mellett. Igaz ugyan, hogy e hagyomány még most is eleven Angliában — csodálatosan eleven; itt ott még most is akad elvonultságom daczára alkalmam azt tapasztalai; — fiaimnak, kik a világban forognak, még gyakrabban. Hát biz az igaz, nekem Angliában még most is sok jóakaratu barátom akadhat, a baj csak az, — hogy én nem tudom, kik azok? és hol vannak? Azok, kiket barátaimnak tudtam s kikkel viszonyban valék, vagy elhaltak, vagy elvesztek szemem elől s én a mai Angliáról annyira semmit sem tudok: hogy nagyon meg volnék akadva, ha csak egy levelet is kellene irnom Angliába, nem tudnám kinek, nem tudnám hova irjak.

Hát bizony nekem nem kis utánjárásba fog kerülni, mig csak az iránt is tisztába jövök, hogy van-e valamely ut-mód, melylyel önöknek segitségökre lehetek; megkisérlem a tájékozást.

Ferencz fiam egy Londonban székelő angol társaság itteni kénbányáinak igazgatója. — Üzleti összeköttetésben áll angolokkal. Már tegnap irtam neki.

Közöltem vele önök kivánságát s felkértem, szerezzen megbizható értesitést a felől, hogy melyek azon ajtók, melyeket felnyitás reményével lehetne megzörgetni, s kikhez kellene fordulnom, hogy önöknek segitségökre lehessek. Ez iránt tájékozva kell lennem, mert ismétlem, amugy odakiáltani „Anglia protestans nemzetéhez“ — nem gyakorlatias eszme. S én olyasmire, a miből a kudarczot előre látom, nem ajánlkozom.

Tudakozódásom eredménye felől tudósitani fogom önöket; időközileg pedig arra kérem, legyenek szivesek engem egyházi községük száma — az egyházi szükségek eddigi fedezetének módja s alapja — nem különben ugy az árviz által szenvedett káraik, mint fedezendő szükségeik mennyisége felől értesiteni.

Engedjenek meg egy figyelmeztetést, Forduljanak önök a Gusztáv Adolf egyesülethez s kérjék ki báró Radvánszky felügyelő ur pártfogását.

Fogadják tisztelt uraságtok nagyrabecsülésemnek, őszinte jó indulatu szolgálatkészségemnek s meleg rokonszenvemnek biztositását.

Kossuth.

— **BUDAPESTI HIREK. — A szakértők jutalma.** A külföldi szakértők tegnap fogadtattak Péchy miniszter által bucsu-audiencián. A szakértők fáradozásaikért egyenként 4000 forintot kaptak. — **A philoxeráról** Hermann Ottó egy nagyobb értekezést ir, s a természettudományi társulat egyik népszerü felolvasási estélyén is fog előadást tartani e veszedelmes rovarokról. — **„Hungária“** czimen legközelebb német hetilap indul meg Budapesten. — **Dr. Falk Miksa** orsz. képviselő s lapszerkesztő és neje Clementine f. hó 7-én vasárnap, esküvőjüknek 25-ik évfordulóján ünneplik meg családi körben ezüst mennyegzőjüket. — **A váczi-uti rablógyilkosság** gyanuja miatt elfogott Herczeg Imre ügyében a törvényszék a további vizsgálatot beszüntette, a mennyiben kitünt, hogy a szent-endrei gyilkosság sem terheli Herczeget.

Balaton-Füred.

A magyar tenger, a fölséges Balaton sima viztükrét ezüst csikkal világitja be a telihold. A gyöngéd partiszellő, mely a déli órák és a délután tikkasztó forróságát némileg enyhitette, — nyugodni tért a dalos madarakkal együtt; a levegő a késő est daczára még mindig meleg, hasonlókép langyosak a szép tó vizének habjai is, amelyeken gyorsan siklik tova apró ladikunk.

A csillagok ezreinek ragyogását elhomályositják a méla hold fényes sugarai; mély csönd uralkodik a tágas vizmedenczében, amig egyszerre csak a messze távolból behangzanak hozzánk a pásztorsip kezdetleges hangjai; midőn pedig az elhallgat, egyedül evedzőseink lapátjainak egyhangu, kimért csapásai szakitják meg három-három másodperczenként a körülöttünk honoló némaságot.

A mai éjt a Balatonon enyheségben, szépségben és kellemetességben nem szárnyalja tul sem egy éj a velenczei lagunákon, sem fönn a magas észak világrázásában, a széles Névának nagyszerü gránitrakpartok közé szoritott viztükrén, sem pedig a gyönyörü nápolyi tengeröböl sósvizén, egyik oldalra tőlünk a szent Elmo erőd alatt elterülő szép várossal, a másik oldalon a füstölgő Vezuvval, előttünk pedig a földi paradicsomok egyikével, a Procsidaszigettel.

Egy augusztusi éj Velencze lagunáin élvezve, már a város fényes és regényes multja következtében is, lehet érdekesebb; a mai éjt Szent-Pétervár élete-erén gyorsan tovasikló ladikon tölteni, már az erős ellentétek elképzelése — a hatvanadik északi szélesség foka alatt husz foknyi melegségü éj — következtében is, lehetett bizarabb hatásu; folyó hónapunk utólsó előtti éjjelét a holdfénytől megvilágitott fehér házu Nápoly látkörében egy kis vitorláson átálmodni, lehetett nagyszerübb, de az emlitett esetek egyike sem hathat lényünkre kellemesebben, mint a mai éj a Balatonon.

Az ősznek még csak előhirnökei sem mutatkoztak még nálunk és legmagyarosabb jellegü fürdőnk többékevésbé máris üres és pedig üres azon állitólag még mindig háromszáz fürdővendégnek daczára, kik Füred szállodáiban és kolnáiban élvezik a képzelhető legszebb időjárás kellemeit.

— **VIDÉKI HIREK. — A szegedi áldozatok.** A szegedi romok között még mindig találnak holttetemeket. Igy a csiga-uczában most jött napfényre egy holttest, melyben Kertész Terézt ismerték fel. A gyár-utczában is kifogtak egy hullát, melynek kiléte azonban nem konstatálható. — **Szeged összes kára.** Szegedről tudatják, hogy a vizáradás által okozott károk felbecsülése majdnem egészen be van most már fejezve, és eredménye eddig 11.200.000 frtra rug. A még hátrahagyott keresszámu becslésekkel együtt az összes károk összege 12 millióra fog menni. — **Mac Mahon Temesváron.** Az a hir járja, hogy Mac-Mahon egy hónap előtt Temesvárra érkezett és ott három hétig tartózkott a legszigorubb incognitóban. Ottlétéről csak egy szép hölgynek volt biztos tudomása. — Erdekes tudni azt is, hogy a párisi lapok akkor azt beszélték, hogy a marsall titkos missióban Törökországra utazott.

A Mihályfalva-naggváradi vasutvonal ügye.

Debreczen, szept. 6.

A „Debreczeni Ellenőr“, a „Debreczenben“ megjelent „A Mihályfalva-nagyváradi vasutvonal épitési ügye“ czimü czikkünket birálat alá veszi.

Nem tartanánk szükségesnek ezen erőltetett birálatra egy hangot is szólani, ha abba az nem állittatnék, hogy a diószegi értekezletre csak azok hivattak meg, kik az emlitett vasut létrehozásában részt akartak venni, és hogy nem lehetne mésképen megakadályozni a kérdéses vasut kiépitését, ha annak kiépitésére az Érmellék és Váradiaknak kedrük van, — másképen, mint ásóval és kapával?

Felelős szerkesztő: Péter Gábor.
Főmunkatárs: Grünvald József.

Hirdetmény.

A szathmár-németi timár társulat ujonnan épülendő vendéglő és vigarda épületéhez megkivántató olaj-festő munka folyó évi szeptember 7-én délelőtt 10 órakor nyilvános árlejtés utján ki fog adatni; addig is a vállalkozók értekezhetnek alant irott társulati elnöknél.

Szathmár, 1879. augusztus 26-án.

Fekete János,
elnök.
(259.)

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a helybeli és vidéki nagyérdemü közönség becses tudomására juttatni, miszerint

TUDAKOZÓ-
és
KÖZVETITŐ-INTÉZETEM

akként rendeztetett be, hogy bárminemü közvetitések a legmérsékeltebb dijak mellett a legpontosabban eszközöltethetnek.

Különösen ajánlom a rendes háztartásnál nélkülözhetlen mindkét nembeli — szabályszerü cselédkönyvvel ellátott — jó cselédek pontos elhelyezését, mégpedig a rendes 25 krajczár beigtatási dijon kivül, — félévre csak 50 kr.

Magam a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, — maradtam

teljes tisztelettel
Sinay Sámuel,
intézet-tulajdonos, Széchényi-uteza 1812-dik szám alatt.
(961.)

t Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A nők hatalma.

— Regényes korrajz. —

(Vége.)

— Olvasd tovább, parancsolá a király.

— Gyermekséged óta — folytatá tovább Richelieu, — tanuja voltam, hogy miként fejlődött benned az ész, mint képződött a szenteség. Minden időben elhalmozál engemet jósággoddal és jó akaratoddal. Senki se — kivéve a háládatlant — rosszalhatja azért irántad való nagyrabecsülésemet. Sok köszönettel tartozom neked nagyságos asszony, ezt el kell ismernem. De még többet merészelek, — nyilvános köszönetet mondok azon óltalmadért, melyel a tudósokat, müvészeket, az érdemet, a müveltség bármelyik ágazatában is részesited. Jól tudom, minő gyalázatos kabálok vannak mindenütt.

— Tehát szerencsésen eljutott ismét kedvenez eszméihez, — kiáltá a király. Csudálni kezdettem már, hogy köszvényéről és az ő hálátlanságról szerencsétlenségről hallgatni látszott... Kabálok!? — olvastad-e az: Ecossaiset? fordulá az őrgrófnéhoz.

— Nem, volt a válasz.

Pompadour asszony nem mondott igazat, midőn ezt állitotta. Csak az ő közbenjárására adatott meg az endedély a darab előadására.

— Én se olvastam — viszonzá a király — de gyalázatos gunyiratnak kell lennie.

Mindazon rosz, a mit Voltaire, tiz év óta mondott, csak gyönge viszfénye a piszkos harapó kigunyolásoknak, melyekkel ő Feront e darabban elhalmozza. És ez azon ember, ki a kabalokról kiabál? De folytasd tovább.

Hogy gyalázatos kabalok vannak — kezdé ismét Richelieu. — Mindig fogják a tudományok férfiait, valamint azokat is, kik a társadalomban legmagasabb rangot foglalnak el, rágalmazni. Örömest megvallom tehát, hogy engemet csak a kabálok és cselszövények iránti gyülölet inditott arra, hogy a magányosságban keressek menedéket.

— Minő vig magányosság lehet az — szakitá félbe ismét a király, — melyhez egész Európa mint bucura vándorol. Oh! Ő kigunyol téged őrgrófné, mint kigunyolja Richelieut is. Csakhamar majd reám kerül a sor... Folytasd! —

— A magánosságot keresni, mi egyedül tehet engemet boldoggá. De megvallom örömest, hogy te nagyságos asszony sohasem vettél részt a kisszerübb kabalokban. Nem is ismerek sem egy tudóst, sem valami előitélettől szabad egyént, ki el nem ismerné jellemedet és pedig nemcsak nyilvánosan, hanem még négy szem közt is, hol az ember sokkal többet ocsárolni, mint dicsérni hajlandó. De legyél meggyőződve, hogy nem csekélység, ha az emberek elismeréssel vannak, kik gondolkozni tudtak. Az összes müvészet közzül, melyeket Franczia országban üzünk. mindenek előtt a szomorujáték (tragoedia) érdemli meg figyelmünket, azon talaj, melyen magunkat leginkább kitüntethetjük. A szinház egyedüli hely, hol a nemzet összegyülekezik.

— Most már elég — kiáltá a király. — „Nem azért szakitlak félben ez uttal, hogy tréfáljak. Csaknem ugy látszik, hogy ha az ugynevezett phylozofusok (bölcselkedők) a szók helyes leirását megtartják is, mégis azoknak értelmét sajátságos módon összecserélik. Az én alattvalóim, polgárok, — népemből nemzetet csináltak, — oly közönséget, mely gondolkodni tud és a melynek akarata is van. De hol van ezen közönség? Talán el van cserélve a hely és Athenében vagyunk?! A nemzet összegyülaszinházban! Ez valami uj előttem; de ugyan mit jelent egy nemzet ott, — hol egy király uralkodik.

— Ugyanezen kérdést tette egykoron, ő királyi magassága a kormányzó (regens), az angol követhez, — mondá Richelieu.

— És mit felelt reá?

— A nemzet? — Mi a nemzet? mig fegyverei nyugosznak!

— Franczia országban, minden kihuzott fegyver, jele lenne felkelésnek.

— Kivéve, ha felséged maga huzna fegyvert. —

— Ki ellen? — III. Henrik a Liga fejének nyilvánitotta magát, és a Liga megsemmisitette őt. — Hiszed-e, hogy királyszellem biztosabban állana, ha én a mi napjainkon hirdetett (predikált) keresztes háboru élére állanék? — Nem! — Mig én uralkodom, addig nincs nemzet! sjaj annak, ki eszót szájáan hordja!

— Parancsolja felséged, hogy folytassam? — kérdezé Richelieu.

— Nem! Elég! — felelé a király, kivévén a könyvet a herczeg kezéből, és hevesen az asztalra dobván.

A nemzet szó által előidézett kisértet megijesztette a fejedelmet.

Teljesen képtelen sokáig foglalkozni egy gondolattal, kérdezé a király.

— Mit gondoltok, — vacsoráljunk immár? —

— Igen szivesen — mondá az őrgrófné — de felségednek igen keréssel meg kell elégednie. Én nem remélem . . .

— És ismét nem volt igaz; mert mielőtt a királyhoz ment, az őrgrófné mindenesetre kitünő vacsorát rendelt; minővel XV. Lajost megrendégelni szokta.

— Nem — mondá a fejedelem — nem te nálad, — legalább ma nem. — Richelieu gondoskodni fog.

— Engedje által felséged e hivatalt nekem — én megyek — s öt percz mulva itt leszek — kérte az őrgrófné.

Valóban öt percz mulva visszatért, s még másik öt percz mulva, legkitünőbb étkekkel volt megrakva az asztal. Midőn azt meglátta a király, kezdetben gunyos mosoly hangos hahotának csinált helyet. A vén ember győzedelmeskedett.

— Jól van, mondá leülvén. A Nymfa ismét meglelte varázsbotját. Ő csak egy szót szólott, és ime egy egész vacsora elkészült. Mit vegyek?

— Mindenből egy keveset, Sire!

— Igen, mindenből! — Ülj le Richelieu.

— Megenged felséged?

— Nem! — Én parancsolom! . . . Eljenek a kisvacsorák. — Richelieu tölts a pohárba hadd igyam.

És a király ivott evett nevetett és csevegett mint a kényszertől megszabadult iskolás fiu gyermek, vagy mint egy az étkezés élvezetében elmerült apát, és még mindig csevegett, evett és ivott, midőn éjfélt ütött az óra.

Fél óra mulva később, a királyi gyóntató atya Desmarets páter, találkozott volna az őrgrófnéval ki Richelieu által kisértetett vissza szobáiba. Es ha a pátert, maganos szemlélődései ösztöne, egy órával később a berekbe vezette volna, akkor egy köpenyegbe burkolt alakot látott volna, ki Richelieuvel osontott el mellette.

Ő felsége volt a király, ki lépteit a Park aux cerfs felé irányozta.

Nagy volt az udvaronczok félelme és nyugtalansága az utolsó napokon. Nem merészelvén az őrgrófnét elhagyni, mig csak bukása ténnyé nem vált; de mégis aggódván, hogy a kedvező pillanatot talán elmulaszthatnák, — növekedő kétségbeeséssel várták a sajátszerü perczenetet melyben lehetséges lenne az őrgrófnétől elfordulniok.

De azon reggelen, mely az épen vázolt este után következett; az a hir terjed el szanászét, s az udvaronczok között, hogy a király kibékült kegyhölgyével. Es hogy ezen hir, mintegy ünnepélyesebben bebizonyittassék, más nap reggel, a magas nemesség, valamint a miniszterek mürészek és költészek által számosan látogatott toilletje (piperéje) idejében az őrgrófnénak, — maga XV. Lajos is mejelent, hogy hódolatát kegyhölgyének némileg hivatalosan is megvigye.

Hát miért hivatott meg arra az értekezletre Debreczen városa, mert, hogy tényleg meghivatott, azt beigazolja a közgyülési tanácskozás, beigazolja az iparkamrai jelentés.

Hiszen ha ezt az alapelvet állitanánk fel és fogadnánk el, hát akkor Debreczen város küldöttsége mit keresett Miskolczon? a miskolczi értekezleten két terv forgott szőnyegen, az egyik, mely Miskolczot Csabával köti össze semmi tekintetben nem érinti Debreczen város határát, a másik ugyanazzal a két végponttal, csakhogy már ez Csegének jöve Miskolczról, az Ohatnál érintené Debreczen határát, de egyik sem alkalmas arra, hogy Debreczen érte anyagi áldozatot hozzon, annyivalinkább nem, mert mindkettő ártana Debreczennek; már most ha a „Debr. Ell.“ által elfogadott elvet mindenki magáévá tenné, Miskolczon sem lett volna semmi keresetünk, mert hát hadd épitsék, ha kedvök és pénzök van rá; ez másképen annyit jelent, mi dugjuk össze kezünket s nézzük nyugodtan mi történik körülöttünk, ne törődjünk semmivel; de igenis ellenkezőleg — mindkét helyre kellett volna küldeni megbizottakat, mert midkét helyen családi vasutak szándékoltatnak épittetni s az ilyen épitések ellen — midőn a kormánynak nincsen rá befolyása — könnyü ellenpártot szerezni — annyival is inkább, mivel a Miskolcz-Debreczen-nagyváradi vasutvonal kiépitésére nézve az előmunkálatok régen megtétettek.

Egy családi vasutépités megakadályozására s annak más irányban vezetésére nem kell ász, kapa, hanem pénz és meggyőző igazság.

Nézzük például a Mihályfalva nagyváradi vasut vonalat.

Ér-Mihályfalvától Székelyhidot, Diószeget érintve fordulna Nagyváradnak.

Diószeg körülbelől annyira van Nagyváradhoz, mint Debreczenhez, csak hogy Nagyváradra kövezett ut vezet, mig Debreczenhez a legroszabb ut.

Az egész Érmellék foglalkozik nagyban bortermeléssel s egy két uradalmat kivéve — kicsinben mezőgazdasággal.

Kétségen kivül áll, hogy rozs és tengeri termésének a szeszgyárakkal bővölködő Nagyváradon biztos piaczot talál, de hát a borának? mely jövedelmének nagyobb részét teszi, hiszen Várad környékén több bor terem, mint az Érmelléken, már a borának Debreczen a főpiacza, és azt vasuta mellett tengelyen kell szállitania, miből önként következik, hogy a Mihályfalva nagyváradi vasut nem az Érmellék összes lakossaira, hanem csak nehány birtokos urra kedvező, és miután Debreczen városnak minden tőle kitelhető erővel oda kell müködni, hogy a miskolcz-debreczen-nagyváradi egyenes vonal létesüljön, az Érmellékre nézve is előnyösebb lett volna, ha Debreczennel és nem Nagyváraddal köttetik össze, mert igy mind bora, mind más terményének biztos piaczot nyert volna, és ezen esetben Debreczen is résztvett volna és venne az épittetésekben, mily hatalmas árgumentummal szolgált volna.

Ösmerve az Érmelléket, alig hisszük, — hogy a csekély forgalmat véve számitásba, akadna vasut-társulat, mely tetemes kamat garantia nélkül elvállalná a kiépitést, és ez még, inkább szegényitését okozná a különben is meggyengült Érmelléknek, az önmaguk közül vállalkozó consortiumtól pedig tökéletesen hiszszük megmenti őket az isten, — mert ahoz pénz kell.

Tiltakozásról mi egy hangot sem irtunk, arra sohasem fektetünk sulyt, hanem igen a meggyőző érvekre, melyeket érvényesiteni Diószegen is lehetett, sőt kellett volna.

Minden ember nem mehet a közgyülésre, hogy ott az elmondottakat saját füleivel hallja, és igy sulyt kell fektetnünk a laptudósitókra, kiknek közleménye ha meg nem czáfoltatik, azt a valóságnak megfelelőknek kell vennünk.

Külföldi dolgok.

— **Nagy szerencsétlenséget** jeleznek Bruckból. — A nagy gyakorlatoknál ugyanis Dornbach közelében egy ágyu földült és 4 tüzért eltemetett. Egy azonnal meghalt, a többiek veszélyesen megsebesültek.

— **A spanyol király lakodalma** — mint Párisból sürgönyzik — november 28-án a király születése napján fog megtartatni Madridban. Krisztina főherczegnőt spanyol és osztrák-magyar hadigőzösök kisérik Triestből Barcellonába.

— **Ritka eset**, a mi közelebb Rómában történt. Esküdtszéki tárgyalást akartak tartani, mely 14 napig tartott volna, de az esküdtek a hosszu időtől megijedvén, nem tekintve a jó napidijakra, egytől-egyig távol maradtak.

— **Két olasz század egymásra lövöldözött.** Ezt a hirt ujságolja egy bécsi lap. A heves küzdelem, melyben mindakét századnak voltak sebesültjei sőt halottai, a Napoly és Copranó közti táborban történt. A két század közül az egyik köztársasági, a másik monarchista érzelmü volt. Az olasz kormány a fegyelem ilyen meglazulása folytán elrendelte a tábor feloszlatását. Hogy tetszetősebb szint adjon a dolognak, azzal indokolta a rendszabályt, hogy e vidéken typhus dühöng.

— **Kivándorlók figye'mébe.** A kölni osztr.-magyar főkonsul arról értesitette a magyar kormányt, hogy nagyszámu iparos, bányász, pinczér stb. vándorol ki Magyarhonból, Németországba munka-keresés végett, ott azonban a munkahiány még nagyobb mint nálunk; s igy sem a fölkeresett Rajna vidékén, sem Westphaliában alkalmazást nem nyernek és ezért szorult anyagi helyzetük folytán a főkonzulátus terhére vannak. — A belügyminiszter a kölni főkonzul ezen átiratát azzal küldte le a fővárosi hatóságnak, hogy eunek tartalmát hivatalos uton hozza tudomására a kivándorlási mániában szenvedő közönségnek.

UJDONSÁGOK.

* **Esküvő.** Holnap este 6 órakor vezeti oltárhoz a helybeli róm. kath. templomban Hajdumegye aljegyzője Ferenczy Elek a szépségben és müveltségben gazdag Szepessy Gizella kisasszonyt. Szepessy Antal helybeli kereskedőnk leányát. Kisérje boldogság és szerencse frigyöket.

* **A debr. ref. egyh. tanács** 1879-dik évi szeptemb. hó 7-dik napján d. e. 10 órakor közgyülés tart. Tárgy: Egyházkerületi közgyülési végzés, a presbyter választás tárgyában, s egyéb folyó ügyek.

* **Borzasztó öngyilkosság.** Derecskén — mint értesülünk — tegnapelőtt egy asszony borzasztó módon vetett végett életének. Az asszony hajadon leánya ugyanis jegyese volt egy ifjunak, a ki, miután mennyasszonya szüleinek minden vagyonát adósság miatt lefoglalták, attól való féltében, hogy az igért hozományt nem fogja megkapni, visszaküldte a gyürüt jegyesének. Az anya e feletti fájdalmában öngyilkosságra határozta el magát. Lement tehát a pinczébe s ott egy üres hordóba petroleumot töltve, beleállott s azután meggyujtotta a folyadékot; a szerencsétlen asszonyt nehány órával később megégve találták a pinczében. Temetése tegnap ment végbe.

* **Esztergályosüzlet.** Előnyösen ismert derék iparosunk Könyves Tóth Sámuel esztergályos üzletét teleky-utczára, Tóth István szegletházába tette át. Ajánljuk e szorgalmas iparost a közönség figyelmébe.

* **Hajduvármegye** mint értesültünk, jövő hó 3-án közgyülést tart.

* **Henrik — a huszadik.** Az esküvőnek vége lett, a vendégek eltávoztak. Az ifju pár végre egyedül maradt. Ekkor megölelte — meg ne ijjedjenek a szives olvasónők, bátran olvashatnak tovább — Henrik, mert az volt — akkor tehát megölelte XX-ik Henrik az ő boldog mennyasszonyát a ki eddig az egyszerü Lujza Klotild volt, és egy gyöngéd csókot nyomott piros ajkaira, miközben felsohajtott: „Oh kedves Klotildám, te egyetlenem!“ Klotild forróan visszonozta a csókot, s boldogságában szintén igy sohajtott: „Oh Henrikem, te huszadik Henrikem!“

* **A „Szegedi Hiradó“-ban** Sz. M. betük alatt, két czikk jelent meg, mely sürgeti Szeged városában a gazdasági tanintézet mielőbbi felállitását. Mint ama lap tegnapi számában közzétett szerkesztői üzenetből kivesszük, mindkét czikk Debreczenben iratott, sőt mint az Sz. M. jegyekből sejteni merjük, czikkiró a debreczeni gazdasági tanintézet tanára. Egyáltalában nem lehet kifogásunk az ellen, — ha egy helybeli intézet tanára, egy más város és nagy vidéke gazdasági érdekének előmozditását — s mint épen jelen esetben nemzetiségi szempontból is — czélozza. Azonban figyelmeztetünk arra, a mennyiben a két czikk Debreczen gazd. tanintézetét is érinti, — hogy más város e tekintetbeni érdekének előretolása mellett, valahogy saját városunk érdekei ne veszélyeztessenek. Bebizonyitott tény ugyanis, hogy a debreczeni gazdasági tanintézet áldásos hasznu városunkra s környékére, valamint a közeli megyékre gazdasági szempontból; s ha ez intézet innen elvitetnék, bizonyára a vidéknek jelentékeny károsodásával járna. A két czikkben erre nézve világos kifejezés nem foglaltatik ugyan, de azon tételből hogy „Debreczenben és Kassán csak földmives iskolának meghagyása“ volna czélszerü; azt kell következtetnünk, hogy czikkiró ohajtaná e két helyről a gazdasági tanintézetnek eltételét. — Sajnáljuk, hogy debreczeni és pedig gazdasági tanintézeti tanár vélekedik igy. — Azt, hogy a fennálló gazdasági tanintézetnek nem látogatottak, czikkiró egy helyen ez intézetek egymáshozi közel-égének tulajdonitja; mig más helyen ismét azt veti okul, hogy a magyar emberek közül sokan inkább szeretnek gyermekeikből pörvesztőt, mint gazdatisztet nevelni. Bocsánatot kérünk, ha a két ok áll, akkor hasztalan ritkitjuk vagy szaporitjuk a gazdasági tanintézetek számát, csak kevés lesz azoknak hallgatója. Hogy szüksége van-é Szegednek gazdasági tanintézetre, az mindenesetre kérdés tárgya, s a felett vitatkozni nem árt. De hogy egy ily intézetnek Szegeden leendő felállitásával a debreczeni megszüntettessék, az, engedelmet kérünk annyival kevésbé nem lehet akarata éppen egy debreczeni egyénnek, a mint hogy nem lehet czélja senkinek e házában, most midőn Szeged felvirágoztatásáról van szó, annak rekonstruktiója ellen akadályokat görditeni.

* **Magyar könyvészet** czim alatt Petrik Géza müvet szándékozik kiadni, s arra aláirási felhivást küldött szét. A mü tartalmazni fogja az 1860-tól 1875-ig hazánkban megjelent hirlapok és könyvek czimét, kiadási helyét, árát stb. s ez év végeig meg fog jelenni mintegy 30 irnyi terjedelemben. Megrendelési ára 5 forint.

* **Hasznos védbeszéd.** Csinos kis tréfát beszélnek egy hamburgi ügyvédről, ki rendkivül hosszu védbeszédeiről volt hires. Ha egyszer szóhoz jutott, nem egyhamar hagyta abba és beszédének fonala a képzeletben oly hosszura nyult, hogy meg lehetett volna vele mérni a Mont-Cenis alagutját. Legközelebb egy ily védbeszéd alkalmával papirlapot nyujtottak át a törvényszék elnökének, ki arról óriási kaczaj közt olvasta le: „Vádlott esedezik, hogy a folyamatban levő védbeszédet büntetés idejébe betudni méltóztatnának.“ Az illető ügyvéd azóta rövidebb védbeszédeket tart.

* **Andrássy rendjeleiről**, melyeket külügyminisztersége alatt szerzett, egy cseh lap kimutatást közöl: Van neki arany gyapja, István-rend nagykeresztje, lovagia, továbbá a porosz „fekete sasnak“, az „András“- és valamennyi orosz rendnek.

* **Mezei gazdaságtan** czim alatt Stein János kolozsvári könyvárus kiadásában most érte második kiadását egy mü, mely minden tekintetben figyelmet érdemel. Az első kiadás alkalmával megjelent birálatoktól eltekintve, e jeles munka hasznavehetőségét az is eléggé bizonyitja, hogy az év lefolyta alatt az első kiadás végképen elfogyott. A könyv ára 1 frt. Kapható a kiadónál, valamint minden könyvárusnál.

* **Vincze Lajos** czegléd-utczai kávéházában holnap délután Oláh Józsi zenekara fog müködni.

* **Megölték a távirda sodronyok.** A napokban a londoni Coventry streetben több távirda sodrony póznástól együtt lezuhant s mintegy 7—8 lábnyira a kövezet fölött fennakadt azon perczben, midőn épen egy bérkocsis sebes ügetésben arra hajtott. A sodronyok egyike nyakán megakadván, fejét majdnem egészen lemetszette és elválasztotta nyakától. A szerencsétlen embert azonnal elvitték egy legközelebb fekvő kórodába, de mielőtt oda ért, már halva volt. A vizsgálatból kisült, hogy a sodronyok már majdnem egészen rozsdások voltak és ez volt oka lezuhanásuknak.

* **Ellopta az anyját.** Furcsa eset adta elő magát Angliában néhány hét előtt. Egy időses öreg asszony hirtelen eltünt lakásából és nem találták sehol. A rendőrség szorgos kutatása végre kideritette, hogy saját leánya lopta el, megakadályozandó, hogy egy 18 éves fiatal emberhez menjen nőül.

* **Halál egy fogadás miatt.** Felső-Németországban e napokban borzasztó jelenetnek voltak tanui azon utazók, kik a Birnsdorfból induló vonaton utaztak. Nevezetesen két berugott bürger fogadott egymással abban, hogy az egyikük kiugrik az ablakon, mikor a vonat legsebesebben halad. A fogadást tett követte, a mennyiben az illető — valami Bisder nevü serfőző — kiugrott, azonban szerencsétlenül, mert az ajtó alsó részénél kiálló hegyes vasban a ruhája megakadt és ugy hurczoltatott a sebesen rohanó vonat által a kavicsos földön, miközben teste tökéletesen összezuzódott és hajmeresztő látványt nyujtott a vérző és folyton csonkuló ember. — Mikorra a vonatot megállitották, — a szerencsétlen halva volt.

* **Szintársulatunk** e hó 26 án fog városunkba érkezni. Az előadások 27-én, szombaton fognak megkezdődni.

* **Az élet tragoediáiból.** Bécsben tegnapelőtt egy tragikus eset fordult elő. A házban lakott Haase Mária mosóné. Mintegy tiz nappal ezelőtt egy szobácskát adott Schmocker épitésznek, ki fiatal kedvesével, Kolisch Idával lakott ott. Az ifju pár szorult anyagi viszonyok közt élt s folyvást jövő terrveiről beszélgetett. Tegnapelőtt kellett volna a lakást elhagyniok, mivel Schmocker állitólag alkalmazást nyert. — Mielőtt elmentek volna, a szállásadónő felnyitotta szekrényét s észrevette, hogy abból készpénze s ékszerei hiányoznak. Azonnal a fiatal épitészhez fordult s szemébe mondta, hogy ő a tolvaj. Ez előbb tagadott mindent, de midőn az asszony a rendőrséggel fenyegetődött, bevallá a dolgot, égre földre kérte, ne jelentse fel mert megtériti a kárát. A mosóné azonban nem hajolt e kérésre, rázárta az ifju párra az ajtót s a legközelebbi rendőrállomásra szaladt. Midőn a rendőrrel együtt visszatért s az ajtót kinyitá, az épitész igy kiáltott fel: „Itt az ideje!“ — Erre kedvese kiürité egy kis üveg tartalmát s azonnal halva rogyott összve. — Az üvegben cyankali volt. — Az épitész ugyanakkor elnyelt egy darab papirt, melybe a cyankali előbb takarva volt. De nála a méregnek kevés hatása mutatkozott, s orvosi szerek gyors alkalmazásával magához tériték. Bevallá, hogy midőn a mosóné a rendőrséghez ment, hogy a szégyentől meneküljenek, közösen elhatározták, miként a tanuló korától fogva magánál őrzött méreggel megölik magukat. Az épitészt a törvényszéki börtönbe szállitják.

* **A szerajevói égéshez.** A Szerajeróban tegnap kiütött tüzet eloltották. A száraság miatt nagy volt a veszély, de Dessewffy százados erélyességének segélyével lakolizálták a tüzet, a melynek csak három ház esett áldozatul.

* **A cholera.** — A „P. J.“-nak állitólag „megbizható forrásból“ következőt táviratozzák Tardoskeddről Pozsonymegyéből: „E hét folyamában négy choleraeset merült fel nálunk, melyek közül egy halállal is végződött. Két beteg meggyógyult, egy még beteg. A feltünő jelenségek hányás, diarrhoe és görcsök. Az itteni lakosság nagyon izgatott, mert az ily esetekben szükséges gyors segitséget nélkülözi.“

* **Az önkéntes tüzoltóegylet** zenekara holnap délután a nagyerdei fürdő vendéglőben fog müködni.

* **Egy kis tévedés.** Elster szász fürdőben történt meg a következő mulatságos kis eset. Egy szobából, melyben egy hölgy iszap fürdőt használt, egyszerre hangos sikoltozás hallatszott s a csengetyü hevesen volt megrántva. Erre aztán nagy izgatottság támadt. A személyzet összefutott; két fürdőleány pedig bátran berontott a szobába. Itt egy nő állott, ki tele volt iszappal s ki remegve mutatott a medenczébe: „Egy kigyó, egy kigyó!“ Erre aztán a fürdőleányok is megszeppentek, s a fürdőmestert hivták elő. Ez bátran belenyul mezitelen karjával a sürü folyadékba és vajjon mit huzott ki? — hát egy irgalmatlan nagy czopfot!

LEGUJABB.

— **Bécs**, szept. 6. A Szerajevóból *érkezett* hivatalos jelentés folytán valószinü, hogy nagyobb mérvü mozgósitás megy végbe a jövő héten.

Felelős szerkesztő: Péter Gábor.
Főmunkatárs: Grünvald József.

Gyógyerejü

tüdőbaj és sorvadásnál

HOFF JÁNOS urnak, cs. kir. udv. szállitó Európa majdnem minden fejedelmének.

Hoff-féle maláta-

A legelső, valódi nyák-oldó Hoff János-fele maláta-mell-czukorkák kék papirban vannak. Ezek 30 éves üzleti fenallások óta 51-szer tüntettek ki.

mell-czukorkák.

Bécs, Stadt, Graben, Bräuner-strasse No. 8.

Szepsi-Szt.-György (Erdély.)

Uram! Nyolcz éve már, hogy nehéz légzésen és tüdővészben szenvedek, minden használt szerek eredmény nélkül voltak. Köhögés, okádás és folytonos vértolulás a fejemben kinoztak éjjel-nappal. Erőm már annyira elnagyott, hogy a járás igen nehezemre esett, és a nyálkásság a legnagyobb erőltetés mellett csak lassanként oldódott fel, az életről már lemondtam. Ép jó órában azon orvosi tanácsot kaptam, hogy használjam a Hoff-féle készitményeket és pedig a maláta-egészségi-sört, maláta-egészségi csokoládét, és a maláta-mell-czukorkákat. A maláta-készitmények használata utáu nemsokára a vértolulások elmaradtak, a tápláló-szervok erősödtek és az ótvágyat visszanyertem, a köhögés majdnem észrevehetetlen; mindennemü ételeket utóbaj nélkül magamhoz vehetek, és nyugodtan alszom. Egészségem gyors visszatérése ismerősoim előtt csudaként tünik fel, mindazonáltal tény, és nem is mulaszthatom el ezen maláta-készitmény feltalálójának Hoff János urnak a legforróbb köszönetet mondani és ezen maláta-készitményt a szenvedő emberiségnek ajánlani.

Kérek 56 üveg maláta-egészségi-sört. 10 font csokoládét, és 10 csomó maláta-czukorkát.

Gyárfás János, honvéd-főhadnagy.

ÓVÁS! Csak **valódi** Hoff-féle maláta-készitményt követeljen mindenki, a melyen a magyar-osztr. keresk. törvény által engedetmezett **védjegy** (a feltaláló arczképe) látható. Más készitmény nem valódi és hiányzik a gyógyerő; orvosi vélemény szerint káros hatásu.

Kapható Debreczenben Riki József Zelmos füszerkereskedésében. (179.)

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a helybeli és vidéki nagyérdemü közönség becses tudomására juttatni, miszerint

TUDAKOZÓ
és
KÖZVETITŐ-INTÉZETEM

akként rendeztetett be, hogy bárminemü közvetitések a legmérsékeltebb dijak mellett a legpontosabban eszközöltethetnek.

Különösen ajánlom a rendes háztartásnál nélkülözhetlen minddkét nembeli — szabályszerü cseléd-könyvvel ellátott — jó cselédek pontos elhelyezését, mégpedig a rendes **25 krajczár** beigtatási dijon kivül, — félévre **csak 50 kr.** Magam a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, — maradtam teljes tisztelettel

Sinay Sámuel,
intézet-tulajdonos, Széchényi-utcza 1812-dik szám alatt. (261.)

Szépség! Ifjuság!

Hölgyeknek ajánlásraméltó

az egyedüli ártalmatlan

és hivatalosan megvizsgált kitünő szépségfentartó ezer:

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-tól Párisban.

A legjelesebb és legmegbizhatóbb szépitőszer pörsenések, pattanások, bőr-atkák, napégés, szeplő, rezesség s mindennemü bőrkiütések ellen.

A „Ravissante“ a bőrnek gyöngéd fiatal frisseséget kölcsönöz, az arczot, nyakot és kezeket fehérré teszi, ifjitó és frissitő hatással bir, a zord levegő behatásai ellen védelmez, a bőr gyöngédségét legkésőöregségig megtartja, s a bőrön a legjobb szem előtt is észrevehetetlen. Sok évóta joggal a legkedveltebb bőrtisztitó és szépitőszere a hölgyvilágnak.

Egy nagy eredeti üveg 2 frt 50 kr.
(Elég 6 hóra.)
Egy kis eredeti üveg 1 frt 50 kr.
(Elég 3 hóra.)

FELÜLMULHATATLANNAK

bizonyult valamennyi eddig készitett szappan között egyedül és kizárólag a kitünő és általánosan ismert

SVAON RAVISSANTE

dr. Lejosse-től Párisban.

A legkedveltebb pipere szappan a bőr szépitése s javitására éltető és fenntartó hatása által a bőr hajlékonysága és puhaságára különösen kitünik.

Egy dobozzal (3 drb.) 1 frt 50 kr.

Valódi minőségben kapható **Budapesten** **Török József** gyógyszerész király-utcza 12. **Debreczenben**: Gölt Nándor és Dr. Rottschnk V. Emil urak gyógyszertáraiban. **Kolozsvárt**: Valentini Adolf ur gyógyszertárában. **Brassóban**: Goss János ur gyógyszertárában.

Központi szétküldési raktár:
SCWARCZ HENRIK-nél BUDAPESTEN, muzeum-körut 10. sz.

Magy. kir. államsorsjáték

5308 nyereménynyel

És pedig főnyeremények:

50 ezer, 20 ezer, 15 ezer, 10 ezer stb. forinttal.

Ezen sorsjátékra kibocsátott sorsjegyek ára

egyenkint 2 frt.

A huzás 1879. szeptember 30-dikán visszavonhatlanul meg fog tartatni.

A sorsjegyek kaphatók

Otrokocsi Vegh János
czegléduteczai lottógyüjtődéjében. (262)

Berger-féle orvosi

KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva, **Ausztria-Magyarországban, Franczianország, Németország, Hollandban és Svajczban, Romániában** sat. már tiz év óta fényes sikerrel használtatik

mindennemü bőrkütegek

mint szinte az arczbőr mindenféle tisztátalanságai ellen különösen a rüh, az idült és pikkely sömör ellen, a kosz, a sömör repedvény, a fejfej és szakál korpa ellen, a szeplő, májfolt, az ugynevezett rezesorr, a fagyás, a lábizzadás, s a gyermekek valamennyi külső fejbetegségei ellen. Ezenfelül mindenkinek mint a bőrt tisztitó mosdószer ajánlhatnak.

Ára darabonként használati utasitással együtt 35 kr.

A **Berger-féle kátrány-szappan** 40% ka tömeny fakatrányi tartalmaz felettébb gondosan van készitve, a lenyegesen különböznik minden egyéb, a kereskedésben előforduló kátrány-szappanoktól.

Csalások kikerülése végett

a gyógyszertárakban világosan **Berger-féle kátrány-szappan** kérendő

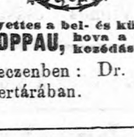

s ügyelni kell a **zöld csomagolásra** s az ide mellékelt **védjegyre.**

Egyedüli helyettes a bel- és külföld részére: G. HELL gyógyszerész **TROPPAU,** hova a megbizások és utalványok **kizárólag** intézendők.

Raktár Debreczenben: Dr. ROTHSCHNECK V. EMIL gyógyszertárában.

EPILEPSIE

(nehézkór) levél utján gyógyittatik dr. KILLISCH különleges orvos által Drezdában, Neustadt.

Eddig több mint 11,000 eset gyógykezelve. (407.)

KAZÁN és GÉPMÜHELY

Debreczen, péterfia-utcza 888-ik sz.

Alólirottak ajánljuk magunkat mindennemü uj-kazán és gépmunkákra, egyszersmind azoknak kijavitására. Szakavatott jó munkát és jutányos árak mellett, gyors kiszolgálást köteleznek, a t. közönség becses megrendelését kérjük.

Tiszteletteljesen
STERNISCHA TESTVÉREK.

MINDENNEMÜ

titkos betegségek

és

bőrbajok

gyógyittatnak RICORD párisi egyetemi tanár egyedüli biztos gyógymódja szerint.

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula

specialista gyógyász,

a budapesti császári és királyi katonai főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü orvos által.

Lakik: széchényi-utcza, 1808. számu házban, (Czirinkó G. ur butortelepe.)

Kiadó tulajdonos: JENEY JÓZSEF.

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.